

Stejně jako mnoho našich spoluobčanů jsme se v minulém týdnu loučili s prezidentem Václavem Havlem. Při této příležitosti jsme sledovali reakce občanů i projevy politiků. K jednomu z těchto projevů se vyjadřuje otevřený dopis Jana Konfršta, adresovaný prezidentu Klausovi, upozorňující na vrcholnou míru pokrytectví, která zazněla v jeho projevu dne 23. 12. 2011 při státním pohřbu nad rakví prezidenta Václava Havla. Naprosto s tímto názorem souhlasíme, podepsali jsme tento dopis také a poslali jsme ho na "Hrad". Petr a Ivana Hruškovi. Obsah dopisu je zde.

Vážený pane prezidente,

řadím se k lidem, kteří bedlivě a dlouhodobě sledují dění ve své vlasti. Nemohlo být proto jinak, události posledních dní mě velmi zasáhly. Týden, v němž jsme se (jistě jak kdo) loučili s prezidentem Václavem Havlem, jsem osobně prožíval velmi intenzívně, snad až příliš bolavě.

A jak jinak, velmi pozorně jsem sledoval i reakce nejen svých blízkých, ale i vzpomínky těch, kdo měli k panu Havlovi blízko i těch, kteří se k jeho odkazu vyjadřovali z titulu svých funkcí, politiků. Tedy i Vás. A upřímně řečeno, byl jsem velmi zvědav na Vaše slova rozloučení s panem prezidentem Václavem Havlem.

Je po obřadu a byla to právě Vaše slova, kterými jste mě vyzval k tomu, abych Vám napsal otevřený dopis. Dopis, který uveřejním rovněž na svých webových stránkách, neboť vyznávám právě ty hodnoty, které jste Vy sám, ve spojení s Václavem Havlem spojoval.

Byla to slova o hledání pravdy a pevnosti postoje nepodmíněného okolnostmi, mnohdy i na úkor osobního pohodlí. Ano, vážím si lidí pevných ve svých postojích. Vážím si těch, kteří se nechovají v duchu úsloví „kam vítr, tam plášť“. Těch, kdo jdou za svojí pravdou, byť třeba nepoznanou do všech jejích tajemných zákoutí. Proto si vážím i Vás, neboť jste jedním z nich.

Vážím si Vás, ale nedovolujete mi, abych Vám mohl projevít i něco víc a daleko hlubšího – úctu.

Nemohu projevit úctu k člověku, který se chová pokrytecky. Vaše slova k odcházejícímu člověku byla výstižná, nikoliv však upřímná. Nepramenila ze srdce. Ani nemohla, neboť životní krédo Václava Havla – Pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí – Vám vlastní není. Mluvil jste k člověku, jehož smyslem života bylo lidi spojovat a pro naplnění této vize vynaložil nemálo svých sil. Sjednocená Evropa a to především po stránce morální, duchovní, to byla vize, za kterou má smysl jít. A této vizi Václav Havel obětoval mnohé. Vy však stojíte na opačném pólu těchto snah. Mohu si Vás vážit za to, že se se svým postojem netajíte a otevřeně se hlásíte do řad těch, kterým jde o demontáž již dosaženého.

Vážit si Vás mohu za Vaši otevřenost. Nemohu však mít úctu k člověku, kterého nejen že duchovní rozměr života, a to i v oblasti státnické, neoslovuje, avšak pokrytecky se k němu hlásí ve chvíli, kdy se loučí se svým oponentem, který svůj hlas však již zvednout nemůže. Vyzýváte-li nás všechny k následování hodnot, jež Václav Havel hlásal a Vám samotnému jsou přítom cizí, pak takovéto jednání nemohu ohodnotit jinak než za pokrytecké.

Vaše slova loučení sledovali mimo jiné i lidé shromáždění v okolí chrámu Sv. Víta. Na nádvoří i na náměstí. Oč vyšší postavení člověk má, oč je díky tomu snad i vlivnější, o to více vyvinutější by měl mít i smysl pro sebereflexi, jak jeho chování působí na okolí. Nikoli proto, aby se začal chovat populisticky. Reakce okolí však má být vždy důvodem pro hluboké zamýšlení se nad sebou. A nastalo-li po Vašich slovech ticho, avšak po projevech ostatních řečníků (pana Schwarzenberga a paní Albrightové) zazněl souhlasný potlesk, pak tato skutečnost k zamýšlení přímo vybízí..

A myslím, že zmíněné ticho nebylo výrazem piety, jak by se na první pohled mohlo zdát. Myslím, že naopak právě pieta chvíle zabránila hlasitějšímu projevu nesouhlasu a myslím, že právě to TICHŮ bylo tím velmi výrazným prostředkem, jak vyslovit nesouhlas. Nikoli s pronesenými slovy, ale s mírou pokrytectví do těchto slov vložených.

Možná by od Vás stačilo slov daleko méně. Snad jen – Václave, odpusť.

To jsou však již slova má.

Panu prezidentu Václavu Havlovi – nikdy pro mě prezidentem nepřestal být – děkuji vskutku za mnohé. Obohatil můj život jako málokdo a v souvislosti i s tímto dopisem děkuji i za to, že mohu

tato slova psát bez obav, jaký by mohly mít dopad.

Se svými postoji se netajím, svým způsobem jsem i já veřejně činný. Proto tento dopis zveřejním i na svých stránkách www.povidanisjanem.cz .

[Joomla SEF URLs by Artio](#)